

VRIJUIT AFZIEN

2010-08-25 11:46:58

Nu weet ik het zeker; mijn ideale manier van reizen is het niet en zal het ook nooit worden. Ik ben absoluut geen liefhebber van autovakanties. Toch hebben wij het, als fervent vliegvakantiegeangers, aangedurfd om via Vrij Uit ons eerste reisje per automobiel naar Frankrijk te boeken.

Nu is onze kleine spruit, zoals velen van haar leeftijdsgenootjes, de laatste maanden helemaal gek van Bumba. Het is dan ook een aan zekerheid grenzende vanzelfsprekendheid dat de ietwat spastische clown uit de Belgische Studio100-koker ons tijdens de toch al onaangename autoreis begeleidt om de achterbank te amuseren en door middel van horen, zien en zwijgen vanuit die richting de overlast zo veel mogelijk te beperken. De verhaaltjes worden op het DVD-doosje aangekondigd als zijnde uitzonderlijk veel kijk- en luisterplezier. Van het kijkplezier heb ik als chauffeur niet veel last; des te meer van de luistervreugde. De twintig beste afleveringen van het eerste seizoen tetteren in herhaling vanaf het vertrek uit de DVD-speler achterin mijn hoofdsteun. Een koptelefoontje wordt door ons divaatje beslist nog niet geaccepteerd en de in-ear-oordopjes van mijn iPod blijken nog te groot voor de kleine oorschelpjes. Bij het constante nonni-nonni-gekwetter van Kiwi, het irritante gegriemel van Bumbalu en het gezapige Nanadu-dansmuziekje overweeg ik toch nog even de oordopjes met Ducktape aan haar hoofdje te bevestigen.

Regelmatig verdwijnt een lopend buffet van zoetheid richting onze minipassagier, dat vervolgens in groot enthousiasme wordt ontvangen. Ondanks dit uitgebreide kijk-, luister- en eetarrangement, blijkt Bumba al bij het passeren van de Nederlands-Belgische grens (We zijn pas een half uur onderweg!) niet meer interessant. We hebben nog een lange reis te gaan en stappen hoopvol over op alternatief B.

In de dagen vooraf kwamen we er namelijk door middel van enkele generale repetities achter dat kinderliedjes onze dreumes ook wel kunnen bevallen. Wat zeg ik; bij de eerste tonen van 'In Holland staat een huis' of 'Hansje pansje kevertje' valt dochterlief zwaaiend met haar vingertjes zelfs in comateuze toestand. Ik heb nog snel een aantal liedjes illegaal gedownload en kwam tot een ceedee met maar liefst 65 mp-drietjes met een verscheidenheid aan Hollandse wijsjes; goed voor meer dan 50 minuten zingplezier. We zetten de ceedee op shuffle en vier maal repeat. Een snelle rekensom geeft aan dat we aan het eind van de playlist beslist bij onze uiteindelijke bestemming moeten zijn.

Anderhalf uur is het een en al jolijt wat de klok slaat en onder het motto 'ken je klassiekers' neuriën papa en mamma vrolijk mee met Moriaantje, Op een klein stationnetje en Berend Botje. Op zich al belachelijk natuurlijk dat er in je langetermijngeheugen onbewust kostbare ruimte wordt gebruikt zodat je na ruim dertig jaar deze apekool nog zonder veel nadenken kan meegeiten – maar dat terzijde. Na de vierde herhaling van Zakdoekje leggen, een aantal gemiste afslagen op de Franse autosnelweg en enkele asociale, überchauvinistische, Camembert-vretende medeweggebruikers, begint het gereutel van De Frivole Zangzaatjes uit Ruttemerkut me echter danig te irriteren. Om de vakantiestemming toch enigszins aangenaam te houden begin ik al snel dwangmatig met mijn eigen versies op de muzikale, oud-Hollandse folkoren. (Gezien de nog zeer beperkte woordenschat van onze dochter hoef ik me voorlopig nog niet druk te maken over papegaaiengedrag.)

In een Groen, Groen Knolleland krijgen twee parmante haasjes niet alleen een kogel in hun poot, maar ook in hun kloten. Verder heb ik m'n wagen volgeladen met loopse hoeren; heeft de koster (Die van Bim, Bam, Beieren.) enorme dikke eieren en heeft Opa Bakkebaard een leuter en die leuter doet het goed. In plaats van Hoofd, Schouder, Knie en Teen zijn er legio andere intieme lichaamsdelen te combineren en dat ik twee heksen samen zag sexen is nog een kinderlijk-keurige variant. Het antwoord op

de vraag waar Roodkapje henen gaat en wat Catootje op de botermarkt allemaal van boter kan maken is zelfs te schunnig om überhaupt op te schrijven. Zo houden we de sfeer enigszins gezellig, maar afzien is het zeker. En dan te weten dat dezelfde afstand over een week in de tegengestelde richting wederom moet worden afgelegd.

Ik begrijp plots vanwaar de naam van Nederlands grootse aanbieder van autovakanties. Ik vind het in ieder geval VRIJuit onbegrijpelijk dat mensen VRIJwillig meer dan veertien uur in een auto richting Toscane, de Provence of het Kroatische Istrië rijden al dan niet met één, twee of zelfs drie blèrende kids op de achterbank. Een VRIJwel afgeladen kofferbak, een VRIJ goed gevulde skibox, te veel fietsen op de VRIJ praktische fietsdrager, een VRIJ onhandige koelbox tussen moeders benen en het kleine beetje aanwezige beenruimte VRIJwel geheel volgestouwd met de laatste hoognodige restjes bagage. Lag ik vroeger met een kussen en dekbed de gehele reis languit op de achterbank; mijn dochtertje zit minimaal vijf uur VRIJ ongemakkelijk vastgeketend in een VRIJ onbehagelijk, door TNO VRIJ uitvoerig getest, kinderstoeltje, dat na enkele uren al VRIJ vervelende doorzitplekken veroorzaakt waardoor ze bij wijze van spreken met een open ruggetje op onze vakantiebestemming arriveert. VRIJ aantrekkelijk allemaal!

Volgend jaar dus gewoon weer VRIJ comfortabel met het vliegtuig; samen met de kinderliedjes en met Bumba. De ordinaire liedteksten laat ik dan VRIJelijk maar achterwege.